

Sygn. akt I.Ca 282/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
Sędziowie:	SO Mirosław Krzysztof Derda (spr.) SO Alicja Wiśniewska
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2020 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki A. F. od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17 maja 2019 r., sygn. akt I C 174/18

I. Oddala apelację.

II. Zasądza od powódki A. F. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 1900 zł (jeden tysiąc dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.

SSO Cezary Olszewski SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I Ca 282/19

UZASADNIENIE

Powódka A. F. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w S. kwoty 5.808,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Uzasadniając zgłoszone żądanie podniosła, że w dniu 1 lipca 2016 r. zawarła z pozwaną spółką umowę na wykonanie robót remontowo – budowlanych, której przedmiotem była dostawa i montaż stolarki okiennej i drzwiowej w domu powódki. Umowa została nienależycie wykonana w zakresie drzwi zewnętrznych, które zostały wykonane wadliwie. W ocenie powódki drzwi posiadały wadę fizyczną polegającą na tym, iż nie zapewniały szczelności i przepuszczały do wnętrza domu zimne powietrze, ich zamknięcie wymagało użycia nienormalnie dużej siły fizycznej oraz zamek funkcjonował nieprawidłowo, gdyż występował opór przy próbie jego przekręcenia. Powódka zgłosiła

ten fakt pozwanej spółce, która pomimo dwóch wizyt ekipy serwisowej nie usunęła wad, a w ostateczności odrzuciła reklamację powódki.

Ponadto powódka dochodziła zwrotu kosztów opinii powołanych przez siebie rzeczoznawców w łącznej kwocie 800,00 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Kwestionowała roszczenie powódki co do zasady. Podniosła, że drzwi zostały wykonane i zamontowane prawidłowo. Pozwana spółka wskazała, iż drzwi odpowiadają normom obowiązującym w budownictwie.

Sąd Rejonowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 17 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt: I C 174/18 oddalił powództwo i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Z ustaleń dokonanych przez ten Sąd wynika, iż w dniu 1 lipca 2016 r. A. F. zawarła z (...) Sp. z o.o. w S. umowę na wykonanie robót remontowo – budowlanych, której przedmiotem była dostawa i montaż w domu powódki stolarki okiennej i drzwiowej, opisanej szczegółowo w załączniku do umowy. Wartość przedmiotu umowy, dostawy i montażu okien oraz drzwi wynosiła 30.531,09 zł po uwzględnieniu 18% rabatu.

Po 3 miesiącach od montażu część skrzydła drzwi została wymieniona, z uwagi na przepuszczanie powietrza oraz problemy z zamykaniem.

W październiku 2017 r. mąż powódki zgłosił (...) Sp. z o.o. w S. zastrzeżenia co do jakości wykonania i montażu drzwi, wskazując, iż drzwi lub rama została wygięta w łuk, powietrze przedostaje się z zewnątrz przez uszczelki i istnieje trudność z zamykaniem. W dniu 17 listopada 2017 r. serwis spółki dokonał prac naprawczych w postaci regulacji drzwi wejściowych. Kolejne usterki polegające na nieszczelności w środkowej części drzwi oraz trudności w zamknięciu drzwi mąż powódki zgłosił w dniu 30 listopada 2017 r. W dniu 14 grudnia 2017 r. serwisanci stwierdzili lekkie wypaczenie skrzydeł drzwi wejściowych na całej wysokości oraz zamykanie się drzwi przy zatrzaśnięciu i dokonali prac naprawczych.

(...) Sp. z o.o. w S. w dniu 19 grudnia 2017 r. przesłała mailowo stanowisko, iż delikatne wypaczenie drzwi nie wpływa na ich szczelność, zaś z relacji serwisanta wynika, iż siła jakiej należy użyć aby zamknąć drzwi jest porównywalna do tej jaką trzeba użyć do innych drzwi. W związku z powyższym temat reklamacji drzwi uznano za zamknięty.

M. F. zlecił badanie termowizyjne izolacyjności termicznej drzwi zewnętrznych mgr. inż. K. S., który stwierdził nieszczelność pomiędzy ościeżnicą i skrzydłem na długości ok. 0,5 m na wysokości klamki i zamka spowodowane odkształceniem stolarki. M. F. poniósł koszt wykonania badania w kwocie 500 zł.

Mąż powódki zlecił również badanie termowizyjne mające na celu zlokalizowanie defektów drzwi wejściowych mgr. inż. M. K., który stwierdził nieszczelność drzwi wejściowych od strony północnej. Koszt wykonania badania wyniósł 300 zł.

A. F. pismem z dnia 18 stycznia 2018 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 1 lipca 2016 r. w zakresie drzwi zewnętrznych, wskazując, iż drzwi nie posiadały właściwości, które powinny mieć ze względu na swoje przeznaczenie, zaś wady drzwi nie udało się usunąć pomimo wizyt ekipy serwisowej. Ponadto wezwała (...) Sp. z o.o. w S. do zapłaty kwoty 5.008,84 zł jako kwoty zapłaconej za drzwi zewnętrzne oraz kwoty 800 zł wyłożonej na potrzeby sporządzenia ekspertyz termowizyjnych.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy wynika ponadto, iż drzwi zewnętrzne zamocowane w domu powódki są zgodne z normą (...). Nie stwierdzono nieszczelności połączenia skrzydła z ościeżnicą. Faktem jest, że gdy we wkładce nie ma klucza zachodzi swobodny przepływ powietrza, co jest naturalne i do wyeliminowania przy zastosowaniu wkładek gałkowych. Wszelkie badania termowizyjne wskazują różne przebarwienia w miejscu klamki i progu, jednakże nie oznacza to naruszenia obowiązujących przepisów. Stolarka wyprodukowana i zamocowana przez (...) Sp.

z o.o. w S. jest niewadliwa i wykonana zgodnie ze sztuką budowlaną. W celu poprawienia szczelności należy wymienić wkładki drzwiowe gałkowe oraz ewentualnie rozważyć wymianę uszczelki.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy oparł się na opinii biegłego z zakresu budownictwa T. S. (1). Dokonując jej oceny, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie.

W ocenie Sądu opinia biegłego z zakresu termowizji K. W. (1) jest nieprzydana do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Biegły ten stwierdził na podstawie pomiarów termowizyjnych, iż drzwi są nieszczelne, bowiem posiadają widoczną na obrazach termowizyjnych nieszczelność pomiędzy skrzydłem drzwiowym a ościeżnicą, przy klamce i zamku oraz pomiędzy ościeżnicą a ścianą i posadzką oraz między progiem a skrzydłem drzwi zewnętrznych. Przyczyn takiego stanu rzeczy biegły upatrywał – jak wskazał - najprawdopodobniej w błędach montażowych. A zatem wyrażona ocena nie jest stanowcza („najprawdopodobniej”). Nadto biegły z zakresu budownictwa wskazał, iż rzeczywiście dostrzega szczeliny pomiędzy drzwiami a ościeżnicą, jednakże odchyłki są znikome, skorygowane uszczelkami, wobec czego podtrzymał swoją opinię wskazując, iż drzwi są wyprodukowane i zamontowane niewadliwe, zgodnie ze sztuką budowlaną. Biegły z zakresu budownictwa jednoznacznie też wskazał, iż gdy we wkładce nie ma klucza zachodzi swobodny przepływ powietrza, co jest zjawiskiem naturalnym.

Dodatkowo Sąd Rejonowy wskazał, iż biegły z zakresu termowizji nie może stwierdzić, czy istniejące przebarwienia w miejscu klamki i progu stanowią o ich wadliwości, bowiem drzwi klasy 2 mają dopuszczalną przepuszczalność powietrza, zaś biegły nie może odpowiedzieć na pytanie, czy dla tego rodzaju drzwi została przekroczona dopuszczalna przepuszczalność powietrza. Z uwagi na powyższe, Sąd nie oparł się na przedmiotowej opinii.

Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo nie jest zasadne. W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przede wszystkim postanowienia zawartej przez strony umowy o dzieło, a także przepisy Kodeksu cywilnego. Zawarta przez strony umowa jest umową o dzieło, gdyż zawiera wszelkie elementy przedmiotowo istotne tejże umowy. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. O zakwalifikowaniu umowy do danego typu, decyduje zaś jej treść ustalona przez strony. Umowa o dzieło jest umową określonego rezultatu (ma na celu wytworzenie dzieła, tu: wykonanie i montaż stolarki drzwiowej i okiennej).

Spór między stronami sprowadzał się do ustalenia, czy drzwi zewnętrzne dostarczone i zamontowane w domu powódki są zgodne z zawartą między stronami umową i obowiązującymi normami jakościowymi. Zgodnie z art. 638 § 1 k.c. zdanie 1 k.c., do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Stosownie do treści art. 556 k.c, sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmią). Stosownie zaś do treści art. 556 § 1 k.c., wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli: 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia; 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór; 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia; 4) została kupującemu wydana w stanie niezupełnym. Wedle zaś treści § 3 cytowanego wyżej artykułu, rzecz sprzedana ma wadę fizyczną także w razie nieprawidłowego jej zamontowania i uruchomienia, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego, który postąpił według instrukcji otrzymanej od sprzedawcy. Przy czym jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego (art. 556² k.c.).

Powódka dokonała zakupu stolarki drzwiowej o konkretnych właściwościach i normach. Jak podkreśla się w doktrynie, w przypadku sprzedaży według wzoru, oznaczenie przedmiotu sprzedaży następuje przez akceptację kupującego przedstawionego mu wzoru, który to wzór stanowi następnie punkt odniesienia dla konsumenta przy

ocenie, czy sprzedawca należycie wykonał zobowiązanie, przy czym kupującemu należy wydać przedmiot o cechach identycznych jak okazany mu wzór. W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości okoliczność, że powódka zamówiła stolarkę drzwiową w oparciu o konkretny wzór okazany jej przez pozwanego o określonych właściwościach. Drzwi zamówione i zamontowane u powódki uzyskały w badaniach na przepuszczalność powietrza klasę 2, tj. dopuszczalny jest przez nie przepływ powietrza w ilości 27,0 m³ lub 6,75 m³ przy ciśnieniu 100 Pa. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu budownictwa, której Sąd dał wiarę w całości, dostarczona stolarka drzwiowa jest zgodna z normą (...). Poza tym stolarka wyprodukowana i zamocowana przez pozwanego jest niewadliwa i wykonana ze sztuką budowlaną.

Skoro zatem zamówione u pozwanego i przez niego zamontowane drzwi nie posiadały wad powódka nie mogła, jako konsumentka, skorzystać z uprawnień wynikających z art. 560 § 1 k.c., czyli odstąpienia od umowy.

Biegły z zakresu budownictwa wskazał, iż swobodny przepływ powietrza zachodzi we wkładce, gdy nie ma klucza, jednakże jest to naturalne i do wyeliminowania przy zastosowaniu wkładek gąłkowych. Biegły z zakresu budownictwa ponadto nie stwierdził, aby drzwi były nieuszczelnione. Reasumując biegły jedynie stwierdził, iż w celu poprawienia kwestii szczelności należy wymienić wkładki drzwiowe na gąłkowe oraz ewentualnie rozważyć wymianę uszczelek.

W ocenie Sądu złożone oświadczenie powódki nie mogło odnieść zamierzonego skutku, powódka nie była uprawniona do jego złożenia, a w konsekwencji żądanie powódki zapłaty kwoty dochodzonej pozwem było niezasadne i podlegało oddaleniu.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd wskazał przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

W złożonej apelacji powódka zaskarżyła wyrok w całości, zarzucając mu:

I. naruszenie prawa materialnego, tj.:

1) art. 65 k.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie reguł interpretacyjnych, zawartych w tym przepisie, a w konsekwencji niewłaściwe ustalenie treści oświadczenia woli powódki, której intencją było nabycie drzwi szczelnych, nieprzepuszczających zimnego powietrza;

2) art. 556¹ § 3 k.c. - poprzez przyjęcie, że drzwi będące przedmiotem sporu były niewadliwe oraz zostały prawidłowo zamontowane;

3) art. 560 § 1 k.c. poprzez błędne uznanie, że powódka nie miała prawa do odstąpienia od umowy, a w konsekwencji oddalenie powództwa;

4) § 328 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. jedn. Dz.U. 2015 poz. 1422) - poprzez jego niezastosowanie:

1) art. 233 § 1 w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez wybiórczą ocenę dowodów i uznanie opinii biegłego K. W. (1) za nieprzydatną, podczas gdy ten środek dowodowy ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a Sąd Rejonowy sam zlecił jej wykonanie na potrzeby postępowania;

2) art. 233 § 1 w zw. z art. 227 oraz 328 § 3 k.p.c. poprzez:

- wybiórczą ocenę dowodów oraz pominięcie opinii K. S. i M. K., korelujących z opinią biegłego K. W. (1);

- niewyjaśnienie przez Sąd Rejonowy przyczyn, dla których odmówił wiarygodności i mocy dowodowej opiniom K. S. i M. K., a z drugiej strony niewyjaśnienie dlaczego tę wiarę dał opinii biegłego T. S.;

3) art. 285 § 1 k.p.c. przez uczynienie podstawą wyroku opinii nieodpowiadającej standardom opinii biegłego sądowego, w szczególności przez to, że opinia podstawowa złożona przez biegłego T. S. nie zawierała żadnych

wyników badań, ani rozumowań które mogłyby tworzyć podstawę konkluzji wskazanych przez biegłego, zaś w opinii uzupełniającej nie zawarto odpowiedzi na postawione biegłemu pytania, zaś cała opinia uzupełniająca ograniczyła się do kilku równoważników zdań;

4) art. 286 k.p.c. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego o konfrontacyjne przesłuchanie biegłych T. S. oraz K. W., mimo że w świetle fundamentalnych i niewyjaśnionych rozbieżności obu opinii takie przesłuchanie było absolutnie konieczne.

W związku z powyższym wniosła o zmianę skarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, wraz z zasądzeniem od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie instancje według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelację należało uznać za niezasadną, gdyż zaskarżone rozstrzygnięcie odpowiada prawu. Do takich wniosków doszedł Sąd Okręgowy po uzupełnieniu postępowania dowodowego.

Jeżeli w danej sprawie istnieją dwie grupy przeciwstawnych dowodów, wiadomo, że ustalenia faktyczne z konieczności muszą pozostawać w sprzeczności z jedną z nich. Wówczas sąd orzekający według swobodnej oceny dowodów ma prawo eliminacji określonych dowodów, przyjmując, że według jego oceny pozbawione są one wiarygodności. W takiej sytuacji nie narusza art. 233 § 1 KPC - art. 233 KPC red. Marciniak 2019, wyd. 1/Rej dak.

Do zwykłych zadań sądu podczas prowadzonego postępowania należy rozstrzygnięcie, która ze sprzecznych opinii biegłych powinna być przeważająca. Puentę tych wyjaśnień może stanowić wyrok SN z 28.3.2012 r. (II UK 167/11, Legalis), według którego sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane również strony, co zresztą najczęściej wyklucza się wzajemnie, gdyż opinia korzystna dla jednej strony nie przekonuje strony przeciwnej. Wystarczy zatem, że opinia jest przekonująca dla sądu, który wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę. W razie wątpliwości co do prawidłowości obranej przez biegłego metodologii czy sformułowanych wniosków jedyną drogą, przewidzianą przepisami procesowymi, jest dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, bądź też przeprowadzenie opinii uzupełniającej.

Przenosząc te rozważania na grunt sprawy niniejszej należy wskazać, iż z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Rejonowy w pełni zaakceptował wnioski płynące z opinii biegłego T. S., uznając je za bardziej rzetelne i przez to przekonujące niż wnioski opinii biegłego K. W. (1).

Zwrócić przy tym należało uwagę, że specyfika dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych i w istocie ogranicza się tylko do badania zgodności treści opinii z zasadami doświadczenia życiowego, wiedzy powszechnej oraz logicznego myślenia.

Opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Sama opinia nie może być źródłem materiału faktycznego sprawy ani stanowić podstawy ustalenia okoliczności będących przedmiotem oceny biegłych. Opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 KPC, lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej-tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2002 r. I CKN 1354/00 Lex nr 77046.

W przedmiotowej sprawie nie nastąpiła dyskwalifikacja opinii biegłego K. W. (1), bowiem nie wykazano jej nierzetelności. Wykazano jedynie jej nieprzydatność z uwagi na przyjętą metodę badawczą i brak stanowczości w

formułowaniu wniosków. W tej sytuacji jedynym sposobem pozwalającym na wyjaśnienie istniejących rozbieżności między opiniami było sięgnięcie po opinię kolejnego biegłego.

Skoro nie nastąpiło to w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa J. L. i ustalił, że na dzień dokonywania przez biegłego oględzin przedmiot sporu - drzwi zewnętrzne były już przez powódkę wymienione na innego rodzaju i innego producenta.

W przedmiotowych drzwiach w rejonie zamka drzwiowego przekręcanego, zamka drzwiowego z klamką i progu metalowego występowały obszary o znacznie obniżonej temperaturze. W ocenie biegłego ramiak pionowy skrzydła drzwiowego (bez większego znaczenia o jakiej grubości) będzie zawsze stanowił źródło wychłodzenia przegrody drzwiowego. Oczywiście jest to, że np. zapuszczony w grubości deski poprzez jej znaczne rozcięcie i wybranie fragmentów - nigdy nie będzie stanowił przegrody porównywalnej z grubszym fragmentem drewna. Przenikanie ciepłe metalu zawsze będzie większe niż drewna. Nie może dziwić fakt znacznej zmiany temperatury w miejscach zamontowania zamka czy też progu metalowego. Szczególnym przypadkiem jest np. klamka której złożone trzy fragmenty stanowią praktycznie jednolity i zimny element.

Biegły ten ponadto wskazał, że żaden z dotychczas opiniujących biegłych sądowych opracowujących opinię sądową nie wykonał podstawowego badania, przez jednych określanego jako prymitywne, przez drugich zaś jako miernik jakości wykonania połączenia skrzydła z ościeżnicą.

Najprostszym badaniem skuteczności miękkiego zespolenia skrzydła z ościeżnicą poprzez uszczelkę jest włożenie w te połączenie kartki papieru. Jeśli po domknięciu skrzydła kartka wypada lub też można ją usunąć już po drobnym pociągnięciu ręką - uszczelka nie przylega do ościeżnicy lub skrzydła; w konsekwencji tego powstaje sytuacja przewiewu w tych miejscach. W przypadku jeśli kartki nie da się usunąć nawet przy pociąganiu z większą siłą - szczelność tego zespolenia jest właściwa i w pełni wystarczająca nawet dla drzwi zewnętrznych.

Żaden z biegłych opiniujących zamontowane u powódki drzwi nie wykonał także następnego prostego badania, tj. pomiaru płaszczyzn przylegania ościeżnicy i skrzydła. Te równie proste badanie dałoby wystarczającą wiedzę o skali przylegania skrzydła do ościeżnicy, z wykorzystaniem prawidłowo zamontowanej uszczelki.

Aktualnie, po demontażu drzwi, biegły nie jest w stanie w wiarygodnej i weryfikowalnej formie wypowiedzieć się co do jakości wykonania drzwi będących przedmiotem sporu.

Biegły zwrócił też uwagę na fakt, iż ocena przepuszczalności powietrznej skrzydła drzwiowego nie jest możliwa do wykonania w warunkach placu budowy. Badanie takie wykonuje się w warunkach laboratoryjnych.

Z opinii sporządzonej w toku postępowania apelacyjnego wynika też, iż nie ma podstaw do zakwestionowania jakości wykonanych przez pozwanego, a wbudowanych w jednorodzinny budynek mieszkalny należącym do powódki - drzwi. Przeprowadzenie szczelności (z uwagi na demontaż) nie jest możliwe.

Fakty obniżenia temperatury powierzchni skrzydła w rejonie zamka czy też progu metalowego - są naturalnym i niemożliwym do uniknięcia miejscem o obniżonej temperaturze.

Powyższą opinię Sąd Okręgowy uznał za miarodajny materiał dowodowy, bowiem została sporządzona przez specjalistę o odpowiednich kwalifikacjach. Demontaż drzwi stanowi przeszkodę do oceny prawidłowości ich zamocowania.

Dopiero z opinii biegłego J. L. wynika jakie błędy zostały popełnione w przez poprzednio opiniujących biegłych i czy możliwe jest zweryfikowanie zasadności wysuwanych przez stronę powodową zarzutów do opinii biegłego T. S. (1).

Ostatecznie należało uznać, zdaniem Sądu Okręgowego, iż rozstrzygnięcie Sądu I instancji było prawidłowe, a weryfikowanie zarzutów zgłaszanych do poprzedniej opinii (z uwagi na demontaż) niej jest możliwe. Badanie

termowizyjne miało walor posiłkowy i nie mogło stanowić jedynego kryterium oceny prawidłowości wykonania i montażu drzwi.

W konsekwencji, pomimo nieprecyzyjnego wyjaśnienia przez Sąd Rejonowy przyczyn oparcia wyroku na opinii jednego biegłego i uznania opinii innego biegłego jako nieprzydatnej, rozstrzygnięcie to odpowiada prawu.

Zarzuty zgłoszone do opinii dopuszczonej w postępowaniu apelacyjnym stanowiły przejaw niezadowolenia strony z efektów przeprowadzonych dowodów i zmierzały do wykreowania własnego alternatywnego stanu faktycznego, stąd też nie mogły odnieść żadnego skutku.

Co się tyczy zaś zgłoszonych w apelacji zarzutów naruszenia prawa materialnego, w ocenie Sądu Okręgowego, były one całkowicie niezasadne.

Skoro powódka nie udowodniła, że drzwi posiadały wady materiałowe czy też montażowe nie mogła skorzystać z uprawnień określonych w art. 560 § 1 kc.

Bez prowadzenia badań laboratoryjnych zarzuty dotyczące się zgodności produktu z określonymi normami czy prawidłowość procesu certyfikowania lub normalizowania pozostają nieweryfikowalne i wymykają się spod kontroli sądu.

Z uwagi na powyższe apelację oddalono na podstawie przepisu art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie przepisu art. 98 kpc.

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Cezary Olszewski SSO Alicja Wiśniewska